

**Questiones spiritualis [con]uiuij delicias preferentes,
super euangelijs tam de te[m]pore [quam] de sanctis**

Johannes <de Turrecremata>

Lyon, 18. Jan. 1509

D[omi]nica intra oct[em] natiuitatis d[omi]ni.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70506](#)

Dñica infra oct. natiuitatis dñi.

¶ tunc dicit q̄ etiam dictū euā
gely est verū ad istū intellectū. s.
q̄ positus est in ruinā multorū.
nō q̄ dicto aut facto suo minus
recte prebuerit occasiōne ruine
alicui. sed q̄ ex doctrina & ope-
rib⁹ sanctis suis multi mali ex
malicia sua occasiōez receperut
ruine. Hū sanc. Tho. Lin. 4. di.
38. q. 2. ar. 3. q. 2. ad primū. Inq̄t.
quia aliqui ex factis vel dictis
xpi sumperūt occasiōne ruine.
dicit esse positus in ruinā et in
scandalū. nō q̄ ipse dederit ali-
quā vel modicā occasiōne ruine.
Unde nō legit q̄ alios scan-
dalizant. sed q̄ aliqui ex dictis
vel factis ei⁹ scandalizati sunt.

¶ Ad rationes in oppositū. Ad
primā rūdet negādo pñam. Et
asi pbationē dicim⁹. q̄ bñ cōces-
dimus q̄ xps nō est pos̄t in rui-
nam. q̄ ipse dederit occasiōnem
ruine alicui. ynde nemine scan-
dalizasse legit. vt dictū est. sed
bene mō expoſito. ¶ Ad scđam
rūdetur. q̄ ratio pcedit. q̄ nō sit
pos̄t in ruinā sicut pbēs occa-
siōnem ruine. ¶ Ad tertīā respō-
detur eodē modo. ¶ Ad quarta
respōdet negando minorē. Xps
enī nulli dedit occasiōne rui-
ne. nec causa fuit peccati. Pro
quo notandū q̄ duplex est occa-
siō data & accepta. Dicit aut̄
occasiō data. qñ fit aliqd opus
minus rectum. ex quo per exem-
plum ali⁹ prōnoscant ad peccan-
dum. Si aut̄ aliquis facit opus
rectum & ali⁹ inde pnuocētur ad

peccandū non erit occasiō data:
sed accepta. & talis fuit occasiō
phariseorū qui scandalizabant
de doctrina xpi. Et sic etiā intel-
ligenda sunt illa que inducūtur
de Isa. viii. Et. s. petri. ii. Unde
sc̄tus thomas dicit i. liij. Cibi su-
pra. q. i. ar. i. ad. 5. ¶ q̄ xps nō di-
citur petra scđali q̄ per se fue-
rit scđali causa. q̄ ipse nō de-
dit alicui occasiōne scđali. sed
dicitur in petram scđali. ita q̄
prepositio in. nō ordinem cause
sed cōsecutionē importat: quia
ex his que xps fecit psecutum
est scđalū indecorū. Nec ille.

¶ secūdam
questionē qua-
querit. vtrū
btā maria ita
gladio cōpas-
sionis mortis
xpi fuerit per
fossa. vt vere marty⁹ possit ap-
pellari. sic pcedit. tvidetur q̄
sic. ¶ Primo sic. dicit hierony-
mū in ser. de assumptione beate vir-
ginis marie. Recte dixerim dei
genitrix virgo & marty⁹ fuit. q̄
uis in pace vitā finiuerit. ¶ Se-
cūdo sic. dicit Greg. Inre enim
plusq̄ marty⁹ est q̄ nimio amo-
re vulnerata testis extitit salua-
toris. & p̄ merore in animo cru-
ciatū sustinuit passionis. ¶ Ter-
tio sic. dicit bernar. Longe eam
plusq̄ martyre censem⁹ in qua
passionis sensum compassionis
superauit affect⁹. ¶ Quarto. idē

Dñica infra oct. nativitatis dñi. Fo. ccvi.

bernardus super illud. In pleni-
tudine sanctorum detentio mea.
Merito in plenitudine sanctorum
detentio eius erat cui nec puritas
angelorum. nec fides defuit pa-
triarcharum. nec spūs. p̄phetarū.
nec apostolorum zelus. nec ostēia
martyrum. nec sobrietas confessio-
rum. nec castitas virginum. nec co-
iugatorum fecunditas. ergo vide-
tur q̄ b̄ta virgo habuit oes pro-
prietates grauitas aliorum san-
ctorum. ergo martyris dicēda est.
In oppositū autem arguitur. sic.
Mors est de ratione martyrii.
Unde maximus in quodā sermo-
ne dicit de martyre. q̄ vincit p-
rō moriendo qui vinceref sine
fine viuendo. sed beatavirgo nō
sustinuit pro xp̄o mortem. ergo
non est dicenda martyris. Dinoz
ptz. Dicit enim ambrosius tra-
ctans hoc euangeliū. Nec hysto-
ria nec littera docent beatam ma-
riam gladio vitā finiuisse. Et Re-
spondeo dicendū iuxta sanctum
thomaz in. z. z. (q. 124. ar. 4.)
q̄ de martyrio loqui possumus
dupliciter. Uno modo sūm perfe-
ctam eius rationē. et sic de ratio-
ne martyrii est mortē sustinere
actu p̄ noīe xp̄i. Istud ptz sic.
Martyris dicit quasi testis fidei
xp̄iane p̄ter quaz nobis visibilia
ppter inuisibilia contēndā p̄ro-
ponitur. vt dicit ad heb. xj. Ad
martyrium ergo pertinet ut homo
testitice fidei. se opere ostendēs
cūcta presēria cōtenere. vt ad fu-
tura inuisibilia bona perueniat.

qdīn autem hoīs in hac vita re-
manet vita corporalis nondum
opere se ostendit temporalia cum
ita despicere. Consueverūt enim
hoīes et cōsanguineos et omnia
bona possessa p̄tenere. et etiā do-
lores corporis pati ut vitam cō-
seruent. Unde et satan p̄tra iob
induxit. Pellem p̄o pelle et cum
eta que habet dabit homo p̄aia
sua. i. provita corporali. Et ideo
ad perfectā rationē martyrii re-
quiritur q̄ aliquis mortē sus-
tinet. et hoc modo b̄ta virgo non
fuit vere martyris cū vitam gla-
dio non finierit. Secundo modo
possumus loqui de martyrio sūm
quandā similitudinē. Unus ido-
rus in libro erymolo. dicit. Dno
sunt genera martyrii. vnum in
aperta passione. alterū in occul-
ta animi virtute. Et hoc mō bea-
ta virgo ppter immēsam amor-
rem eius ad xp̄z in passione xp̄i
martir dicit fuisse. (3. par. q. 21.
ar. 4. ad. 2.) Unde augu. in ser-
mōe quodā de ea ita dicit. Ma-
ria quia mente passa est. plusq̄
martyris fuit. nimirū. q̄ eius dile-
ctio ampli fortis q̄ mors. qm̄
mortem xp̄i suam fecit. hec ille.
Ad ratios in oppositū r̄sideret
q̄ vt dicit sc̄us tho. tam in sc̄da
sc̄de q̄ in quatto. (dist. 49. q. 5.
ar. 3. q. 2.) Omnes auctoritates
ille sectorum intelligēde sunt de
martyrio sūm quandā similitudi-
nem. Ad rationē vltimā respo-
detur eodē modo. q̄ procedit de
martyrio dicitur sūm similitudinē.